

Kl. 17:19

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Ligesom hr. Svend Auken vil jeg også godt sige tak til alle dem, der har bidraget til, at dette arbejde har kunnet komme så langt, som det er kommet. Det gælder selvfølgelig alle medarbejderne i de forskellige ministerier, i EU-sekretariatet osv. Uden dem var vi selvfølgelig ikke nået hertil i dag.

Så vil jeg også godt takke ministrene for deres redegørelser, men vil dog sige, at jeg synes, det er for dårligt, at regeringen først nu har villet melde ud, at man ikke mener, man skal have en folkeafstemning, fordi § 20 ikke tilsiger en folkeafstemning. Det er jeg selvfølgelig enig i at § 20 i grundloven ikke gør, men jeg tror, det havde været godt for diskussionen, hvis regeringen og Socialdemokratiet inden valget havde givet den melding, som de har gjort i dag, nemlig at man ikke ønsker en folkeafstemning. Jeg indrømmer gerne, at Socialdemokratiets argumentation ikke alene er § 20, men som hr. Villy Søvndal og andre har været inde på, er der ingen overraskelser i den melding. Det er en melding, vi havde forventet.

Så vil jeg sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig glæder sig over, at vi nu kan få en ny traktat skrevet under og forhåbentlig ratificeret. Det sidste lykkedes ikke med forfatningstraktaten, men den er jo historie. At det så er den, der har været i centrum i dag, skyldes spørgsmålet om grundloven og § 20 og om, at forfatningstraktaten havde betydet en folkeafstemning, og at det gør denne reformtraktat ikke i forhold til § 20 i grundloven.

Men ellers er det, vi skal forholde os til, jo Lisabontraktaten i forhold til den eksisterende traktat, nemlig Nicetraktaten, for det er jo den, der reelt ændres. Der kan man jo roligt sige uden nogen form for tvivl, at den ændres til det bedre. Der er ikke så mange, der har været inde på indholdet i den her traktat, og derfor synes jeg måske det kunne være vigtigt lige at understrege nogle ting.

Der er spørgsmålet om Unionens værdier. De er meget klart beskrevet her. De er klart bedre formuleret end i Nicetraktaten, hvor der er tale om nogle principper i forbindelse med ligestilling og forskellige andre områder, mens de står fuldkommen klart i artikel 2 i Lisabontraktaten.

Der er også spørgsmålet om målsætningerne, som er helt anderledes klart formuleret – og bedre formuleret – med større perspektiv end

det, vi har i dag i Nicetraktaten. Og navnlig synes jeg, at man i målsætningerne kan fremhæve, at Unionen forsvare og fremmer forbindelserne med den øvrige verden, sine værdier og interesser, og bidrager til beskyttelse af sine borgere. Men den bidrager altså også til fred, sikkerhed, bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem. Det er da en utrolig flot målsætning, og man kunne ønske sig, at andre større dele af verden havde tilsvarende værdier og målsætninger. Så ville verden nok se lidt anderledes ud.

Når jeg fremhæver det, er det jo, fordi et af de nye elementer, som vi også er glade for, jo er, at EU nu får en udenrigspolitisk funktion. Hvad enten vi nu kalder det en udenrigsminister eller noget helt andet, er der i hvert fald stadig væk det perspektiv, at EU skal være en stærkere aktør på den globale scene. Hvis man skal være sådan en stærkere aktør, er det jo også vigtigt, at man ved, på hvilket grundlag EU er aktør, og derfor bliver artikel 2 og artikel 3 i Lisabontraktaten fantastisk vigtige. Hvis der havde stået alt muligt andet, var det jo ikke sikkert, at det var så ønskværdigt, at EU blev denne globale aktør. Men vi synes, at det på baggrund af det, der står i artiklerne, som jeg har nævnt her, er rigtig godt, at EU går ud og spiller en stærkere rolle på den globale scene, når vi kigger på det helt overordnede udenrigspolitiske.

Så er der også med Lisabontraktaten et stærkere demokratisk islæt, i øvrigt et, jeg synes man har kunnet se igennem livet i forbindelse med traktaterne, nemlig at det faktisk er sådan, at de folkevalgte indflydelse gennem alle traktater er blevet styrket, og det er vel en eller anden form for demokrati.

Yderligere har man så fået det ind, at man også har fået borgerinitiativet. Det har vi trods alt ikke set før, og det forpligter i højere grad, end vi tidligere har set, Kommissionen til at gøre noget.

EU bliver også styrket i forbindelse med aktuelle problemer. Der er det vel navnlig at fremhæve klima, som der er kommet stærkere på dagsordenen, end det var, dengang man diskuterede forfatningstraktaten. Så her kan man jo roligt sige, at der er tale om en forbedring, også på nogle af de vigtige områder som miljø, klima og den type ting.

Endelig bliver Unionen selvfølgelig også mere effektiv, og det var jo også nødvendigt, fordi man har udvidet kredsen fra de 6 til de 27 lande, selvfølgelig lidt afhængigt af, hvor man star-